

i frisk Minde hos mange Medborgere, der i sin Tid har arbejdet stærkt for at faa gennemført de Kontrolbestemmelser, som vi nu har, og disse Bestemmelser bør ikke forringes; de trænger snarere til at udvides og skærpes, hvad da ogsaa det Lovkompleks, der er lagt paa Tingets Bord i de sidste Dage, tyder paa, at der er en levende Erkendelse af paa ansvarligt Sted.

Naar den ærede Ordfører for Venstre (Lambæk) henviste til, at et selvdødt Kreatur, f. Eks. en fed Hest, kunde have en betydelig Værdi, og at man derfor burde være forsigtig med at indskrænke Ejendomsretten til det, stemmer denne Udtalelse ikke ganske med den Udtalelse af ham, som jeg nævnede for et Øjeblik siden. Hvis Kreaturet repræsenterer en betydelig Værdi, er der dog aabnet Mulighed for at faa det bedre betalt ogsaa hos de autoriserede Anstalter, idet det nemlig foreslaas, at der skal betales ogsaa efter Kvalitet. Der er fra de sidste Dage en Affære under Optræk, kan jeg maaske sige, som efter alt, hvad man kan skønne, vil vise Berettigelsen af og Nødvendigheden af at skride kraftigt ind paa det Omraade, her er Tale om. Der har i et herværende Blad for nogle Dage siden været en Notits, som omhandlede en Bank, der vilde se at redde nogle Penge ved mislig Omgang med fordærvet Flæsk, som man vistnok havde gjort et Forsøg paa at eksportere. Hvorledes denne Sag egentlig hænger sammen eller vil ende, tør jeg ikke paa at udtale noget bestemt om, men jeg synes, det fortjener at nævnes, og at det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed bør henledes paa dette og lignende Forhold og Tilfælde, da det jo kun kan bestyrke Ønskerne om at faa en saa god Kontrol som paa nogen Maade muligt.

Det siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, at de hidtilværende Bestemmelser — i denne Forbindelse tales der om Tilvirkning af Pølser og Konserver — imidlertid ikke har været tilstrækkelige til at hindre, at Handel med og Forbrug af Kød af selvdøde Dyr til Menneskeføde fandt Sted, idet man ikke havde fornøden Kontrol med de Virksomheder, der afkogte Kadaverne af selvdøde Dyr. Man ser altsaa deraf, at man kan befrygte, at der sker Misbrug, selv om Kadaverne kommer paa Anstalterne; thi den højtærede Minister havde sikkert ikke skrevet dette i Bemærkningerne, uden at der laa noget positivt til Grund derfor, og mine Erfaringer gaar i samme Retning.

Man maa huske, at ved et Lovforslag som dette er man inde paa et Omraade, hvor det gælder om at lovgive for Undtagelserne, at ramme de enkelte hensynsløse, og der er vist ingen, der tør benægte, at der er brodne Kar i alle Lande. Og skal man kunne ramme dem, maa man have saadanne kraftige Bestemmelser, ellers kniber de gennem Soldet. Det er derfor rigtigt, at der er opstillet den bestemte Hovedregel, at Kadavere skal afleveres med Huden paa. Naar der her sker Misbrug, gaar det næsten altid ud over Smaaafolk, over de fattigste og daarligst stillede i Samfundet. Det er ikke de rige eller Overklassen, der i Almindelighed rammes af Aadselslagternes samvittighedsløse Virksomhed og Fabrikationsmetode. Nej, det er dem, der maa købe det billigste, og det er dem, man maa værgе her. Det er for mig et yderligere Motiv til at kræve den bedst mulige Kontrol paa dette Omraade. Den bestaaende Ordning har, mig bekendt, heller ikke vakt Uvillie eller Kritik, i hvert Fald ikke i en saadan Grad, at den har beskæftiget Offentligheden. Det kunde jo efter Venstres Ordførers Udtalelser synes, som om den Uvillie, man sporede hos ham, i nogen Grad skyldtes, at det var en Ordning, der oprindeligt var truffet efter den saakaldte Augustlov, og som nu skulde stadfæstes; men det maa man virkelig se bort fra, hvor det drejer sig om en saadan Samfundsopgave. I Modsætning til det ærede Medlem mener derfor jeg, at det tjener til den højtærede Landbrugsministers Ære, at han søger at vedgaa Arv og Gæld efter de Foranstaltninger, der er truffet af Hensyn til Krigen. Der kan paa et Omraade som dette ikke passes for godt paa.

Her, ligesom saa ofte ellers, maatte Husmændene ogsaa holde for, de blev brugt som Paaskud til at kræve mildere Bestemmelser. Det vilde være ganske hensynsløst, blev der sagt, om man vilde formene en Husmand, der mistede en Gris, selv at koge den af til Hønsfoder. Ja, det destruerede Kød kan naturligvis, naar det er betryggende afkogt, anvendes dertil. Jeg tror nu ikke, det er saa forfærdelig godt egnet til Hønsfoder, naar det ikke bliver lavet om i Pulverform, saaledes som det sker paa adskillige statsanerkendte Destruktionsanstalter. Og det vil maaske ogsaa blive noget vanskeligt for en Husmand at opbevare Kød af en Griseso saa længe, at Hønsflokkene kan fortære den, og Saltmad tror jeg ikke, Hønsene sværmer særligt stærkt for. Men